

завѣтъ, нѣколко — позволете ни така да се изразимъ — нѣколко поетически тестаменти!

V.

Но тѣзи поетически тестаменти сж и културната гордостъ на България.

Да надникнемъ въ тѣхъ за да видимъ, въ що се състои тѣхното културно и художествено достоинство.

Всѣка една лирическа пѣсень, балада или епопея, се отличава съ нѣколко бѣлѣга: чувство, образи, картинность, въображение и умъ. Всички тие бѣлѣзи сж отличителни за Ботйовата поезия: всѣка отдѣлна пѣсень у него е и едното и другото, е проникната съ чувство и съ умъ, а въображението на художникътъ я е направило щастлива и съ образи, и съ картини.

Трѣбва да се цитира:

Чуй какъ стѣни гора и шума,
Чуй какъ ечатъ бури вѣковни,
Какъ нареждатъ дума по дума —
Приказки за стари врѣмена
И пѣсни за нови теглила!

Въображението на поета лѣти и го носи

Тамъ, дѣ земя гърми и гѣтне
Отъ викове страшни и злобни
И прѣдсмъртни пѣсни надгробни.

Нѣма защо да се прѣнасяте мисленно въ епохата на робството, за да прѣживѣете идеята на поета: чувствата въ пѣсенъта сж тѣй силни, образитѣ се тѣй сливатъ съ картинитѣ, които изъ това стихотворение по брой се равняватъ току-рѣчи съ броя на стиховетѣ въ него, щото цѣлото дѣло на поета остава у васъ впечатлѣние на нѣщо грандиозно, велико. Страданията на робътъ се обръщатъ на буря, която кръши клонове;